

אבא אבן בכנסת. לידו מאיר תלמי

אנושים

אד אסנר, המגלם את דמותו של לו גראנט בתוכנית הטלוויזיה. לפני כשנה היה זוניק בארצות-הברית, טילפן אל אסנר וסיפר לו כי תוכנית הטלוויזיה שלו גרמה לו לריי-ביים עם אשתו, בכל יום ששודרה תוכניתך על המירקע, שידרה הטלוויזיה הירדנית תוכנית על כדורגל, ואני תמיד רציתי לראות את תוכנית הספורט, בעוד שאשתי רצתה לצפות בכך. אחרי שיהה זו נפגש עמו אסנר, ומאז מקיימים השניים יחסים ידידותיים.

העיתונאי ישעיהו (שייקה) אביעם היה בן משך 26 שנים כתב לענייני-עבודה בצהרון מעריב. הוא לא החסיר יום-עבודה אחד בשל מחלה. לפני שלושה חודשים החל לסקר נושאי בריאות. אמר שייקה: „מאז

אין הפחם מזהם. בכל המקור מות שבהם ביקר מצא את עובדי המפעלים בפחם עובדים בחלוקים לבנים כשלג.

מפכ"ל המישטרה לשעבר, חיים תבורי, הפך הי-אחראי למטה הבחירות של מחוז הדרום מטעם מפלגת העבודה.

עורכת דבר, חנה זמר, נכנסה לחנות לדבריי-חשמל ברחוב דיזנגוף ונתנה מיקסר לחיקון. כאשר שאל אותה המוכר על איזה שם לרשום זאת, ענתה לו: „זמר.“ אמר לה המוכר: „תיכף זיהיתי שאת נעמי זמר.“

בקבלת-פנים פגש שגריר ארצות-הברית בישראל, סמואל אל לואיס, את מנכ"ל מיש-רד-הפנים, חיים קוברסקי ושאל אותו: „איך זה קורה

מרים עציוני המפיקה של תיאטרון הבובות של אריק סמית, נקלעה לקשיים כספיים בתיאטרון הזה. היא פירסמה בעיתונות על קשייה, וטענה שביגלל חוסר מימון מספיק היא עלולה לסגור את התיאטרון. היחיד שנחלץ לעזרתה היה ליאון רקנטי, מנכ"ל „בנק דיסקונט“ (משמאלה) שהושיט לה את התמיכה הכספית. מרים הזמינה אותו של מישודה, ושם הודתה לו הבובה רזלינד בשם התיאטרון. אריק סמית יושב בתמונה ליד עציוני, ומאזין לדברי הבובה.

שהפכתי כתב לענייני-בריאות, הספקתי כבר לחלות פעמיים בשפעת קשה, והחסרתני יותר מעשרה ימי-עבודה, יותר מ-אשר בכל שנתי בעיתון.

המשוררת-עיתונאית מוי-כל סנונית הוציאה ספר חדש לילדים בשם הגור של יורס. לצורך כתיבת הספר היא נסעה לידידוטרניר ב-חדרה, ושם, בחברת צלם, צילמו גור מסיים. כעבור כמה ימים נפטר הגור, ועל השניים היה לחפש גור אחר.

השבוע הזמן הפירסור מאי גידעון בריקמן לכוס-קפה באחד ממועדוני-הלילה בתל-אביב. אך כאשר הגיע לשם, גילה כי שותפיו למיש-רד-הפירסום, שבו הוא עובד, הכינו לו מסיבת-הפתעה ל-כבוד יום-הולדתו שחל באותו היום. אחת המתנות היתה רקדנית-בטן, שחוללה לפני האורחים.

שחקן תיאטרון החאן הירושלמי, אורי אברהמי, מגלם את דמותה של סטיינגה, אשה בחורשי-הרצונה האחרון גם, במחזה הרפתקאות החייל איוון צ'ונקין. בקרוב עומדת אשתו ללדת בפעם הראשונה.

שכל מי שיש לו כיפה על הראש עובד לבסוף במישור-הפנים? השיב לו קוברסקי: „עובדים את הבורא מתוך פנימיות הנפש.“

בעת שערך את תוכנית הפורים שלו, שהוקנה ביים החמישי האחרון בטלוויזיה, היה עמוס אטינגר עסוק ביותר. לפתע באו אליו ואמרו לו כי קריינית הרצף, יעל לרד, לא באה לעבודה, והוא צריך לקריין כמה שורות. עמוס נדהם הסכים, התאפר, נכנס לפן וסיפר למצלמות על תוכנית-הטלוויזיה שתשודר ב-הלילה על חיה של השחקנית גולה שרה ברנארד, ול-תע הוסיף: „יש שחקן עוד יותר מוכשר מברנארד, והוא עמוס אטינגר, שקשה לעבוד עליו במתיחות, כי הוא מומחה בזה מיממים יממה.“ את הקטע הזה לא שידרו על המירקע, אך שידרו אותו במסיבת-פורים שערכו עובדי הטלוויזיה באותו הערב.

בעיתון דבר מציינים ש-אלוף-מישנה (מילי) זאב (זר-ניק) שחם, שהוא כיום פקיד בכיר בסוכנות, הוא חבר טוב של השחקן האמריקאי